REVITALIZAREA SPORTULUI Nr. 1

Cu ochii pe fereastră, la ninsoarea care se cernea parcă în necazul nostru, cu urechea mereu plecată spre buletinele meteorologice, cu gîndul înaripat de draw-ul de pe Wembley, dar și frînat de grijile lui 16 aprilie și 14 mai, ne-a prins și această săptămînă a reluării campionatului...

A absentat fotbalul timp de 3 luni din agenda noastră? Competițional, da. A fost însă mereu prezent în discuțiile zilnice, în preocupările noastre, mai ales datorită acestui memorabil Anglia — România, din ianuarie, splendidă punte de legătură între două sezoane, veritabil medicament tonic pentru ceea ce are să urmeze.

Păsim în noul sezon pe firul victoriei de la București asupra Elveției și al comportării excelente în „templul fotbalului", a unei echipe naționale tinere, plină de promisiuni și perspective. Ca și pe firul, nu mai puțin îmbucurător, al unor constatări făcute în ultimele săptămîni privitoare la numărul mare al echipelor care au întreprins turnee peste hotare și la pregătirea fizică de nivel mulțumitor a jucătorilor, acumulată chiar (sau tocmai!) în condițiuni atmosferice din cele mai dificile.

Iată, așadar, că, în mare, auspiciile sub care se reia noul campionat sînt încurajatoare. Și cînd pronunțăm acest cuvînt, ne gîndim în primul rînd **la reprezentarea în arena internațională a fotbalului nostru** și — concret — la echipa națională A și la șansele ei, parcă mai bine conturate ca în alte ocazii, în seria preliminară a Campionatului mondial. Situația cifrică din grupa noastră, contextul în care se desfășoară întrecerea (pornim aprecierea de la faptul că de astă dată favoritul ipotetic este parcă mai ezitant ca-n precedentele grupe din care am făcut parte), toate acestea ne fac să credem că **o calificare în turneul final, obiectiv atît de rîvnit de noi, pare, de data aceasta, mai tangibil decît în alte ocazii.**

De ce deschidem tradiționalul nostru comentariu de început de sezon cu acest aspect? Pentru că, oricît am sublinia — și lucrul nu este, în fond, inexact — că în fotbalul oricărei țări grija numărul 1, preocuparea majoră trebuie s-o constituie competiția internă de bază, campionatul, trebuie să mărturisim că **la noi, de astă dată, „acuta" sezonului care se deschide azi prin „16"-imile Cupei României și „intră în problemă" duminică prin campionat, o constituie efortul pentru calificarea în turneul final al C.M.** Pentru că, în definitiv, pe parcursul acestui sezon de primăvară se dă bătălia decisivă și verdictul, Atena și Lausanne ne vor răspunde DA sau BA.

Început de sezon deci, sub semnul aceluiași implacabil „a fi sau a nu fi" din fotbalul românesc al acestor ultimi ani. Idealul pe care, mai sus, îl socoteam mai tangibil ca oricînd, **nu poate însă fi atins, să fim bine înțeleși, printr-o ignorare a campionatului.** Faptul că cele două meciuri internaționale, cu Grecia și Elveția, constituie dominanta sezonului de primăvară, nu trebuie confundat, în concepția nimănui, cu înăbușirea campionatului, a legilor sale, cu aservirea sa, mecanică, pregătirii lotului reprezentativ. Munca cu echipa națională trebuie să-și tragă seva tot din campionat, să se sprijine pe el, nu să se detașeze de el.

Și atunci, ce pretindem returului?

În esență, să constituie o solidă bază de lucru pentru selecționeri și selecționabili.

Evident, există unele circumstanțe care anunță un sezon intern destul de agitat. Un retur este... un retur, este partea decisivă a campionatului, cea în care punctele cîntăresc hotărîtor, în întrecerea pentru

JUCĂTORI, ANTRENORI, ARBITRI,

REVISTA FOTBAL VĂ UREAZĂ MULT SUCCES ÎN RETURUL CAMPIONATULUI!

titlu, pentru evitarea retrogradării, pentru ocuparea unui loc cît mai bun în clasament.

Dar, cu atît mai mult, **sezonul care începe în aceste zile, trebuie însoțit acum, la startul său, de un îndemn — care nu e niciodată inutil, oricît ar fi de uzitat; un îndemn la muncă temeinică și conștiinciozitate din partea jucătorilor, la exigență, devotament și pasiune pentru meserie din partea antrenorilor, la obiectivitate și autoritate din partea arbitrilor, la perseverență și principialitate din partea conducătorilor de cluburi sau de secții, la sportivitate și disciplină din partea spectatorilor.** Campionatul e un ansamblu în care nu se admit fisuri, dacă vrem ca el să-și atingă scopul. „Clacările" la un nivel sau altul, nu fac decît să deschidă lanțul slăbiciunilor, să facă să se clatine un întreg mecanism.

Și ajungem astfel la un ultim aspect, aproape un corolar. Există, desigur, în fotbalul nostru multe carențe organizatorice sau tehnice, pe care le cunoaștem, le dezbatem și atacăm — mai curajos sau mai pe departe — șantierul rezolvării lor. Ar însemna însă să ignorăm un context real, dacă n-am aminti aici și de **o anume mentalitate nesănătoasă,** de eroziunile pe care apele unei atmosfere de rivalitate, nesportiv înțeleasă, le operează la baza edificiului fotbalului nostru. Nereprimarea ei ar putea zădărnici și bunele intenții și bunele măsuri și bunele acțiuni pornite! Aici intervine însă, în primul rînd, rolul federației de specialitate, al acestui for a cărui **mînă fermă și competentă trebuie să se facă simțită din plin în conducerea activității fotbalului.**

Conducerea fermă a fotbalului de către F.R.F. nu exclude însă, cum mai scriam noi și în altă ocazie, consultarea atentă, permanentă a tehnicienilor cu reputație certă și experiență bogată, a activiștilor devotați balonului rotund și care muncesc nemijlocit în cluburi, cunoscînd problemele de fond ale fotbalului. În acest sens, nu putem să nu revenim asupra unui aspect pe care l-am mai tratat nu de mult, acela **al revitalizării Comitetului Federal,** care ar trebui să devină, cît mai curînd, ceea ce i se cere să fie, **un organ veritabil de conducere a acestui sport** și nu unul fantomatic, o simplă formulă de statut, fără consistență, viață și aport real, așa cum e acum.

După cum, buna conducere a fotbalului, aducerea lui la unisonul așteptărilor marelui public, nu exclude nici aplecarea atenției spre părerile și sugestiile acestuia, ale sutelor de mii de oameni care umplu tribunele stadioanelor și care — recent — prin participarea masivă și matură la **ancheta revistei noastre** și-au spus părerea competent și răspicat (socotim noi) într-o serie de probleme majore ale acestui sport, de la care se așteaptă, pe bună dreptate, mai multe satisfacții.

Început de sezon, deci, duminică. Început de sezon **greu,** sezon cu multe responsabilități și cu multe necunoscute.

Dorind nouului sezon un nivel de desfășurare superior, nu facem altceva decît să reflectăm în aceste rînduri dorința tuturor celor care în această țară iubesc cu pasiune fotbalul, spectacolul sportiv bărbătesc pe care-l poate oferi.

Dar, în același timp, ne gîndim și la durele încercări internaționale pe care fotbalul românesc e chemat să le treacă și pe care nu le poate absolvi cu succes decît dacă „frontul" său are un spate solid, campionatul.

Radu URZICEANU

INTRE WEMBLEY ȘI ACROPOLE...

La începutul acestei săptămîni, la sediul **C.N.E.F.S.,** a avut loc o conferință de presă. Printre altele, antrenorul echipei naționale de fotbal, **Angelo Niculescu,** a făcut o succintă trecere în revistă a planului de pregătire a selecționabililor pentru apropiatele și dificilele examene din preliminariile campionatului mondial. Iată că **F.R.F.** începe să înțeleagă mai bine necesitatea de a expune public intențiile sale privind problemele majore ale fotbalului românesc, ceea ce este pozitiv.

Dorind ca această inițiativă să-și găsească un loc permanent în preocupările forului de specialitate, trebuie să reliefăm cîteva idei care s-au desprins din această informare și care au atras atenția în mod deosebit.

1. PORȚILE ECHIPEI NAȚIONALE SÎNT DESCHISE TUTUROR JUCĂTORILOR. „Experimentul Wembley" se pare că a schimbat în bine optica colectivului care se ocupă de pregătirea echipei naționale în sensul că munca de selecție nu se va abate de la principiul **„campionatul rămîne singurul barometru al formei și valorii sportive".** Epoca „senatorilor de drept" începe deci să fie de domeniul trecutului. În această idee, planul de pregătire, în afara întîlnirilor de verificare, anunțate din timp în presă, prevede la 17 martie **o mult așteptată întîlnire** între PROBABILI (formația care a jucat la Londra) și POSIBILI (contracandidații). Așadar, la numai o săptămînă de cînd președintele Colegiului central de antrenori și antrenorul echipei naționale își însușeau public doleanța presei și a iubitorilor de fotbal din țară privind aducerea unui antrenor străin, iată că la această conferință de presă este adoptat principiul de lucru pe bază de trialuri, pentru care revista noastră a militat în nenumărate rînduri în paginile ei. Firește că primul cuvînt în această operație de selecție îl au jucătorii ce încep de duminică cursa pentru ocuparea unui loc în echipa națională.

2. BAZIL MARIAN, COLABORATOR APROPIAT AL ECHIPEI NAȚIONALE. Măsura luată are ca punct de plecare faptul că echipa Dinamo dă, la ora actuală, cei mai mulți dintre selecționabili. Pe lîngă consultarea permanentă asupra formei jucătorilor pe care-i are în subordine și asigurarea unei asistențe tehnice mărite din partea forului de specialitate, s-a luat hotărîrea ca antrenorul dinamovistilor să fie trimis, în calitate de observator, la partida oficială dintre Portugalia și Elveția, ce va avea loc la Lisabona la 16 aprilie a.c. Metoda adoptată va facilita, în bună măsură, realizarea dublelor și grelelor sarcini pe care formația din șos. Ștefan cel Mare le are de îndeplinit în acest sezon, atît de încărcat pentru ea. Sperăm că aceeași colaborare să fie prezentă și în relațiile cu ceilalți antrenori divizionari care vor da o serie în jucători lotului reprezentativ.

De asemenea, în scopul cunoașterii celuilalt adversar — echipa Greciei — am fost informați că antrenorii Em. Vogl și A. Niculescu vor urmări cîteva jocuri din campionatul Greciei, precum și returul partidei A.E.K. — Spartak Trnava (12 martie).

3. NICI UN RABAT INDISCIPLINEI. Din cele expuse de antrenorul Angelo Niculescu și din discuțiile avute cu el, după conferința de presă, s-a conturat și ideea de a nu face nici un fel de rabat indisciplinei, chiar dacă va fi vorba de vreun jucător cu veleități certe de a juca în reprezentativă. Hotărîrea de a nu face nici cea mai mică intervenție pe lîngă comisia de disciplină, atunci cînd aceasta va dicta, în mod întemeiat, anumite suspendări în campionat unor jucători selecționabili, este salutară. Se simțea nevoia unei asemenea luări de poziție pentru a curma, o dată pentru totdeauna, niște practici mai îndepărtate sau mai apropiate, care n-au fost nici în favoarea fotbalistului în culpă și nici a fotbalului nostru în general. Respectarea cu fidelitate a acestui principiu are un mare rol educativ, el constituind totodată un avertisment dat tuturor fotbaliștilor.

Iată în rezumat orientarea în trei probleme majore ale celor ce răspund de destinele echipei reprezentative. Am vrea să credem că ele vor fi înțelese pe deplin de cluburile și asociațiile sportive, de antrenorii și jucătorii care vor inaugura duminică reluarea celei de-a 51-a ediții a Diviziei naționale A.

Stelian TRANDAFIRESCU

Carnet DE PRIMĂVARĂ

de EUGEN BARBU

Hoașca asta de iarnă a spoit pămîntul cu mii de patinoare. Spiridușul meu, Puk, trimis ca observator, raportează dintr-un elicopter: **Dinamo** — arătă ca rada portului Port-Said; la **Giulești,** o Veneție gris ține loc de teren de antrenament. Pe **Republicii,** o echipă de pescari stau la copcă să prindă niscai pește. La **23 August** (unde-o fi prelata?), impresia reporterului e că a greșit parametrii și că se află deasupra localității Zakopane. În provincie, situația pare și mai albastră. Cică la Constanța, marea ar fi intrat în oraș și **teamurile** de fotbaliști au încins un adevărat campionat de hochei pe gheață. La Bacău s-ar fi strîns un Ceahlău de nea la porțile stadionului și se intră printr-un tunel, adică pe brînci. Suporterii de la Iași, de foc și necaz, au spart cu topoarele cepurile unor butoaie de Cotnar și beau vinul cu bucata. La Arad se vorbește despre o expediție la Polul Nord după un sezon propice. De la Cluj vin vești ceva mai optimiste, ca și de la Oradea: cică pe aici ar fi dat ghioceii și brîndusele. În Ploiești s-ar fi organizat un fel de **grota azurra,** cu surprize și schilift.

Și totuși...

Duminică, tăiați, morți, cu nasul în fulare, cu mîinile în mănuși, cu căciuli de Moș Crăciun, rebegiți, gripați, jucînd țonțoroiul, vom fi ACOLO!

O să facem un foc mare, împărătesc, o să umblăm în buzunarele de la spate, la magaziile portative, o să mai tragem cîte o dușcă și cu vocile dogite de ger o să strigăm cu toții cîte ceva din vechiul repertoriu:

— Hai, băieți!

Nu se poate să fie altfel. Deja 10 000 de fanatici au fost simbătă în Giulești și au făcut repetiția generală. Spectacolul cică n-a fost cine știe ce, nici nu putea să fie pe o vreme ciinească cum e asta, dar un aperitiv cu minge tot s-a oferit. A cîștigat **Steluța** cu 1—0 pentru că Voinea a uitat să rateze, cum îi e obiceiul, iar la **Real** cuplurile dinainte și dinapoi încă **se** caută, **se** acomodează. S-aude c-a venit unul, Mazurachis, care a speriat Libanul, Bucureștii-Noi și tot ce există în jurul Podului Grant. Să-i ajute Dumnezeu și Măicuța Domnului să n-o apuce pe urma altora și să se țină serios de trebușoara lui, că mulți au fost și puțini aleși.

În rest, declarații belicoase. Marian vizează locul întîi pe care călărește Aradul. Militarii conform unei strategii mai vechi vor să învăluiască primele locuri ale clasamentului și să zdrobească rezistențele locale. **Progresul** face partide de întinerire, după metoda Aslan, sub conducerea și cu ajutorul unui edec: Oaidă, care nu se lasă, trăgînd la premiul de longevitate fotbalistică a lui Matthews.

Mai încurcate sînt lucrurile la Pitești unde maestrul Dobrin se pregătește să arate cu taraful său că nu joacă numai sîrba în doi cu Barbu. Telegraful nostru fără fir ghicește din indiscreții că venerabila caiafă, Pavlovici, îngrijorată de faptul că numai cu declarații nu merge, s-a așezat pe treabă și a început să dea și goluri. Numai de l-ar ține, de n-ar începe să se tăvălească pe gazon și să spună vorbele alea frumoase pe care le știe încă din copilărie, și așa mai departe...

Bătrîna Doamnă a Marinarilor, **Farul,** venerabilă, albită la tîmple, cu formația ei **grea,** promite să zdruncine toate prevederile pesimiste în legătură cu vîrsta cînd ne întoarcem cu toții la împletit ciorapii și puloverele, sperînd la un loc mijlociu.

La Arad, vagonetarii locali, după ce duminică au luat un pic de aer în piept (3—1 cu prima clasată, să sperăm că n-a fost o amabilitate!), se înfoaie amenințător după ce și-au schimbat portarii, antrenorii și băieții de mingi. Dinspre Dealul Copoului bate un fel de zefir optimist. Au plecat Gambrinușii locali și au rămas băieții serioși. Echipa merge bine, antrenorii au o față prosperă, ți-e mai more dragul să-i asculți.

Noi cu cine mergem?

Noi am merge cu careva, dar nu e voie, că ne taie tata popa limba! Noi trebuie s-o spunem, p-a dreaptă, să ne uităm numai la ce-i frumos și drept, iar acasă să ne facem rugăciunile pentru cine știm.

Cam asta ar fi...

După ce-am ocărît din decembrie pînă acusica cerul ca o pătură, privind în sus și întrebîndu-ne dacă n-a furat cineva soarele de pe cer, să ne încredem în vorbele maestrului Topor: pînă după 20 martie, tot așa o să fie, da', după aia, să te ții secetă!

Să sperăm că primăvara asta, în schimb, o să ne săturăm de fotbal...